ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΤΜΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΑΓΙΩΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΩΝ, ΠΟΛΙΟΥΧΩΝ ΚΙΛΚΙΣ

Υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πολυανής και Κιλκισίου κ.Βαρθολομαίου

«*Τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα, ὡς ἔμψυχοι ναοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν*».

Με αισθήματα βαθυτάτης συγκινήσεως, ιεράς κατανύξεως και πνευματικής αγαλλιάσεως, η τοπική μας Εκκλησία, η Ιερά Μητρόπολις Πολυανής και Κιλκισίου, υποδέχεται σήμερα με τιμή, ευλάβεια και άπειρη ευγνωμοσύνη έναν πολύτιμο πνευματικό θησαυρό: το ιερό λείψανο του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Αμφιλοχίου του εν Πάτμω.

Δεν υποδεχόμεθα απλώς ένα ιερό κειμήλιο της Ορθοδοξίας μας. Υποδεχόμεθα ένα ευλογημένο απόθεμα αγιότητος, ένα απτό σημείο της αδιάλειπτης παρουσίας των Αγίων στη ζωή της Εκκλησίας, ένα παράθυρο ανοικτό προς τον ουρανό, από όπου αναβλύζει η Χάρις του Θεού και διαχέεται στις ψυχές των πιστών.

Η αγία μας Εκκλησία δεν είναι μόνον η Εκκλησία των ζώντων, αλλά και η Εκκλησία των σεσωσμένων, η κοινωνία των Αγίων, η αδιάσπαστη ενότητα ουρανού και γης. Οι Άγιοι δεν απομακρύνονται από την επίγεια Εκκλησία μετά την οσιακή κοίμησή τους. Παραμένουν κοντά μας, πρεσβεύουν, συνοδοιπορούν, ενισχύουν και καθοδηγούν τον λαό του Θεού στην πορεία προς τη Βασιλεία Του.

Και σήμερα, ο Όσιος Αμφιλόχιος ο εν Πάτμω έρχεται να κατοικήσει πνευματικώς ανάμεσά μας, να γίνει οικείος και αγαπητός στον ευλογημένο λαό του Κιλκίς, να συνοδεύει τις προσευχές μας, να ενισχύει τους αγώνες μας και να γίνεται παρηγοριά στις θλίψεις μας.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΟΥΧΟΙ ΜΑΣ

Η σημερινή ευλογημένη υποδοχή πραγματοποιείται στον περικαλλή Ιερό Ναό των Αγίων Πεντεκαίδεκα Μαρτύρων, των ενδόξων Πολιούχων και προστατών της πόλεως του Κιλκίς. Εδώ, κάτω από τη σκέπη των Αγίων μας, των αθλητών της πίστεως, των ακαταβλήτων Μαρτύρων του Χριστού, οι οποίοι με το αίμα τους σφράγισαν την αγάπη τους προς τον Κύριο και με την ομολογία τους καταστάθηκαν αιώνια παραδείγματα πίστεως, ανδρείας και θυσιαστικής αυταπαρνήσεως, προσέρχεται σήμερα ένας ακόμη φίλος του Θεού, ένας ασκητής της Πάτμου, ένας άνθρωπος του ουρανού.

Οι Άγιοι Πεντεκαίδεκα Μάρτυρες και ο Όσιος Αμφιλόχιος, αν και έζησαν σε διαφορετικούς καιρούς και σε διαφορετικές συνθήκες, συναντώνται στην ίδια αγάπη προς τον Χριστό. Οι μεν Άγιοι Πολιούχοι μας ομολόγησαν τον Χριστό μέχρι θανάτου, προσφέροντας το αίμα τους ως μαρτυρία πίστεως· ο δε Όσιος Αμφιλόχιος Τον ομολόγησε με το αίμα της καρδιάς του, με την άσκηση, την προσευχή, την ταπείνωση, την αγάπη, τη διακονία και την ολοκληρωτική αφιέρωση της υπάρξεώς του στον Θεό. Διαφορετικοί δρόμοι, μία πορεία. Διαφορετικές μορφές ασκήσεως, μία αγάπη. Ένα κοινό τέλος: η αγιότητα, η κοινωνία με τον Χριστό, η αιώνια ζωή.

Και είναι πράγματι ευλογημένο το γεγονός ότι, κατά τις ημέρες κατά τις οποίες η πόλη μας τιμά τους ουράνιους προστάτες της, προστίθεται στον πνευματικό αυτό εορτασμό η ευλογημένη παρουσία του Οσίου Αμφιλοχίου. Η παρουσία του δεν έρχεται να επισκιάσει τη δόξα των Πολιούχων μας, αλλά

να την πλαισιώσει και να την αναδείξει. Έρχεται να ενώσει την τοπική μας Αγιολογική παράδοση με τη ζωντανή πνευματική παράδοση της Ιεράς Νήσου Πάτμου, να συνδέσει την πόλη του Κιλκίς με έναν τόπο που αποτελεί παγκόσμιο προσκύνημα και αιώνια παρακαταθήκη της αποκαλυπτικής εμπειρίας της Εκκλησίας.

Και το σπουδαιότερο: το ιερό αυτό λείψανο δεν έρχεται ως προσωρινός επισκέπτης. Με τη Χάρη του Θεού και την ευλογία εκείνων που το εμπιστεύονται στην τοπική μας Εκκλησία, θα παραμείνει εσαεί στον Ιερό Ναό των Αγίων Πεντεκαίδεκα Μαρτύρων, ώστε να αποτελεί μόνιμο θησαυρό ευλογίας και αγιασμού για το Κιλκίς, για τα χωριά μας, για τις ενορίες μας, για κάθε άνθρωπο που αναζητεί την παρηγοριά και το έλεος του Θεού.

Ο ΟΣΙΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ο Όσιος Αμφιλόχιος ο εν Πάτμω υπήρξε μία από εκείνες τις ευλογημένες μορφές που αποδεικνύουν ότι η αγιότητα δεν ανήκει αποκλειστικά στο παρελθόν, ούτε αποτελεί ένα μακρινό και απρόσιτο ιδανικό. Είναι δυνατόν να ανθίσει και στους δικούς μας καιρούς, μέσα στις δυσκολίες της εποχής μας, μέσα στον θόρυβο του κόσμου, μέσα στις αγωνίες και στις αναζητήσεις του σύγχρονου ανθρώπου.

Ο Όσιος Αμφιλόχιος υπήρξε γνήσιο τέκνο της Πατμιακής ασκητικής παραδόσεως. Άνθρωπος προσευχής και σιωπής, αγάπης και διακρίσεως, ταπεινώσεως και πνευματικής πατρότητος. Η ζωή του μαρτυρεί ότι η αληθινή δύναμη του ανθρώπου δεν βρίσκεται στην επιβολή, αλλά στην ταπείνωση· όχι στην προβολή, αλλά στην αφάνεια· όχι στην κατάκτηση των άλλων, αλλά στην κατάκτηση της ίδιας της καρδιάς.

Η Πάτμος, το ιερό νησί της Αποκαλύψεως, γέννησε και ανέδειξε αυτή την Οσιακή μορφή, η οποία με τη ζωή και τη διακονία της έγινε ευλογία για την Εκκλησία, παρηγοριά για τους ανθρώπους και πνευματικός φάρος για όσους αναζητούν την αλήθεια του Ευαγγελίου.

Ο Όσιος μάς διδάσκει ότι η αγιότητα δεν είναι φυγή από τον άνθρωπο, αλλά βαθύτερη συνάντηση μαζί του· δεν είναι περιφρόνηση του κόσμου, αλλά μεταμόρφωσή του διά της αγάπης του Χριστού. Αυτήν ακριβώς την αγάπη ευχόμεθα να αισθάνονται όσοι θα προσέρχονται στο ιερό του λείψανο. Να βρίσκουν παρηγοριά οι πονεμένοι, ελπίδα οι απελπισμένοι, ενίσχυση οι δοκιμαζόμενοι, μετάνοια οι απομακρυσμένοι, φως οι νέοι μας, ευλογία οι οικογένειες, δύναμη οι κληρικοί και οι μοναχοί μας. Και ας γίνει το ιερό λείψανο μία διαρκής πρόσκληση προς όλους μας να μεταμορφώσουμε τη ζωή μας σε ζωή Χριστού.

Η ΠΑΤΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ – Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΜΟΥ ΔΕΣΜΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

Επιτρέψατέ μου, όμως, στο σημείο αυτό, να εκφράσω και μία προσωπική συγκίνηση, η οποία συνδέεται άρρηκτα με τη σημερινή Ιερά Υποδοχή.

Η Πάτμος δεν είναι για εμένα ένας απλώς αγαπημένος προορισμός. Δεν είναι ένας τόπος που επισκέπτομαι μόνον για να αναπαυθώ ή να προσκυνήσω. Είναι ένας τόπος βαθύτατα χαραγμένος στην ψυχή μου, ένας τόπος πνευματικής γεννήσεως, μαθητείας, αφιερώσεως και ευγνωμοσύνης.

Από το έτος 1990 συνδέομαι πνευματικώς με την Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και με την ιερά νήσο της Αποκαλύψεως. Εκεί αξιώθηκα να ζήσω ως δόκιμος μοναχός επί τρεις μήνες. Εκεί γεύθηκα την ευλογία της μοναχικής πολιτείας, τη σιωπή του μοναστηριακού χώρου, την ευωδία της προσευχής, τον ρυθμό της λατρευτικής ζωής, την ιερότητα της υπακοής και τη μυσταγωγία της αφιερώσεως στον Θεό. Εκάρην μοναχός και δέχθηκα τις δύο

βαθμίδες της Ιερωσύνης, του Διακόνου και του Πρεσβυτέρου, από τα χέρια του πνευματικού μου πατρός, του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής, Επισκόπου Τράλλεων κυρού Ισιδώρου.

Η Πάτμος έγινε για εμένα όχι απλώς τόπος αναμνήσεων, αλλά τόπος ιερός, στον οποίο επιστρέφει διαρκώς η καρδιά μου. Όποτε τα Αρχιερατικά μου καθήκοντα το επιτρέπουν, επισκέπτομαι την ιερά νήσο για να προσκυνήσω στο Σπήλαιο της Αποκαλύψεως, εκεί όπου ο αγαπημένος Μαθητής του Κυρίου, ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, αξιώθηκε να δεχθεί το μυστήριο της Θείας Αποκαλύψεως και να καταγράψει το αποκαλυπτικό όραμα της Εκκλησίας. Εκεί, μέσα στη σιωπή του ιερού Σπηλαίου, η ψυχή αισθάνεται ότι ο ουρανός δεν είναι μακριά από τη γη, ότι ο Θεός εξακολουθεί να ομιλεί στις καρδιές εκείνων που Τον αναζητούν με πίστη.

Επισκέπτομαι ακόμη το θαυματουργό ιερό σκήνωμα του Οσίου Χριστοδούλου, του κτίτορος και προστάτου της Μονής, του μεγάλου αυτού ασκητού και πνευματικού Πατρός της Πάτμου, ο οποίος άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα της αγιότητός του στην ιστορία της Ορθοδοξίας.

Και εδώ, όμως, υπάρχει ένας ακόμη λόγος που η ψυχή μου επιστρέφει διαρκώς στην Πάτμο. Τα τελευταία δεκαεννέα χρόνια, το προσκύνημά μου συνδέεται με μία ιδιαίτερη, βαθιά και ανεκτίμητη πνευματική ανάγκη: την επίσκεψη στον τάφο του πολυκλαύστου και πολυαγαπημένου Γέροντός μου, του μακαριστού Επισκόπου Τράλλεων κυρού Ισιδώρου. Εκεί προσέρχομαι με τη συγκίνηση του πνευματικού τέκνου, που δεν λησμονεί τον πατέρα του. Εκεί στέκομαι σιωπηλός, με ευγνωμοσύνη και συγκλονισμό ψυχής, και ζητώ την πατρική του ευχή.

Διότι, οι αληθινοί πνευματικοί Πατέρες δεν παύουν να είναι Πατέρες όταν μεταβαίνουν από την επίγεια ζωή στην αιωνιότητα. Η αγάπη τους δεν διακόπτεται από τον θάνατο. Η πνευματική τους παρουσία δεν εξαντλείται στο μνήμα. Η ευεργεσία τους συνεχίζει να καρποφορεί στις ψυχές εκείνων που γαλούχησαν και καθοδήγησαν.

Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΓΕΡΩΝ ΜΟΥ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΡΑΛΛΕΩΝ ΚΥΡΟΣ ΙΣΙΔΩΡΟΣ

Δεν θα ήταν δυνατόν, κατά τη σημερινή ιερά στιγμή, να μην αναφερθώ με ευγνωμοσύνη και υιική συγκίνηση στον μακαριστό Γέροντά μου, τον Επίσκοπο Τράλλεων κυρό Ισίδωρο, μία μορφή άρρηκτα συνδεδεμένη με την πνευματική μου πορεία και με την ιστορική και πνευματική διακονία της Ιεράς Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου. Υπήρξε για εμένα ο πνευματικός Πατέρας που μου άνοιξε τις πύλες της μοναχικής πολιτείας, που με οδήγησε στα πρώτα βήματα της αφιερώσεως, που με κατέστησε κοινωνό της μοναστηριακής ζωής και με χειροτόνησε στις δύο βαθμίδες της Ιερωσύνης.

Στο πρόσωπό του γνώρισα την πατρότητα της Εκκλησίας, την αυθεντικότητα της μοναχικής παραδόσεως, την ευθύνη της ιερατικής διακονίας και το βάρος της πνευματικής αποστολής. Η διακονία του στην Ιερά Μονή υπήρξε μέρος της μακραίωνης ιστορίας της, μιας ιστορίας που συνδέεται με την προσευχή, τη θεολογία, την ασκητική παράδοση, την παιδεία, τη φιλοξενία και την ακτινοβολία της Ορθοδοξίας στα πέρατα της οικουμένης.

Η παρουσία και η προσφορά του συνέβαλαν στη διαφύλαξη και στη συνέχιση της πνευματικής παρακαταθήκης του ιερού καθιδρύματος, το οποίο δεν αποτελεί απλώς ένα ιστορικό μνημείο, αλλά ζωντανό φάρο της Ορθοδόξου πίστεως και της μοναστικής παραδόσεως.

Κάθε φορά που βρίσκομαι στον τάφο του, αναλογίζομαι πόσα οφείλω σε εκείνον. Και συνειδητοποιώ ότι η ευγνωμοσύνη προς τον πνευματικό Πατέρα δεν εκφράζεται μόνο με λόγια, αλλά κυρίως με την πιστότητα στην παρακαταθήκη του, με την αγάπη προς την Εκκλησία, με την ευθύνη της Ιερωσύνης και με την προσπάθεια να μη διαψεύσουμε τις προσευχές και τις προσδοκίες του.

Σήμερα, λοιπόν, αισθάνομαι ότι και εκείνος, από τη χορεία των κεκοιμημένων Πατέρων, συμμετέχει πνευματικώς στη χαρά μας. Θα ήθελα να πιστεύω ότι η ευλογία του συνοδεύει αυτή τη στιγμή, καθώς ένα ιερό απόθεμα αγιότητος, προερχόμενο από τον τόπο στον οποίο εκείνος με μύησε, φθάνει στην Εκκλησία που σήμερα διακονώ ως Επίσκοπος.

Από την Πάτμο στο Κιλκίς. Από τον τόπο της πνευματικής μου μαθητείας στον τόπο της Αρχιερατικής μου ευθύνης. Από τις ευλογίες του χθες στη χάρη που καλούμαστε να μεταδώσουμε στο σήμερα. Και μέσα σε αυτή την αλυσίδα της πνευματικής ζωής, η μνήμη του Γέροντός μου παραμένει ζωντανή και ευλογημένη.

Αιωνία του η μνήμη!

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΤΕΡΕΣ

Η σημερινή υποδοχή δεν θα ήταν δυνατή χωρίς την ευγενή και μεγαλόθυμη συγκατάθεση του Καθηγουμένου της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και Πατριαρχικού Εξάρχου της Ιεράς Νήσου Πάτμου, Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου κυρίου Κυρίλλου. Προς το σεπτό πρόσωπό του εκφράζω από καρδιάς τις θερμότατες ευχαριστίες μου, τον βαθύτατο σεβασμό μου και την ειλικρινή μου αγάπη. Τον ευχαριστώ όχι μόνον για την ευλογία και την άδεια να μεταφερθεί το ιερό λείψανο του Οσίου Αμφιλοχίου στην Ιερά Μητρόπολή μας, αλλά και διότι με την πράξη αυτή αποδεικνύει έμπρακτα ότι η αδελφική αγάπη, η εκκλησιαστική ευγένεια και η πνευματική κοινωνία δεν γνωρίζουν γεωγραφικές αποστάσεις.

Η ιστορική Ιερά Μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, με τη διεθνή της ακτινοβολία και την οικουμενική της μαρτυρία, δεν ανήκει μόνο στην Πάτμο. Ανήκει στην Ορθοδοξία, στην ιστορία και στην πνευματική κληρονομιά όλης της Εκκλησίας. Οι άγιοι τόποι δεν είναι κλειστοί χώροι. Είναι πηγές χάριτος που προσφέρονται σε όλους. Και οι μοναστηριακές αδελφότητες, όταν διακονούν με πνεύμα αγάπης, γίνονται γέφυρες που ενώνουν τοπικές Εκκλησίες, ανθρώπους και ψυχές.

Εκφράζω, επίσης, την ευγνωμοσύνη και τον σεβασμό μου προς την Οσιολογιωτάτη Γερόντισσα Χριστονύμφη, Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Μήτρος Ηγαπημένου, για τη συγκατάθεση, την αγάπη και την ευλογία της. Την ευχαριστώ ιδιαιτέρως για τη συμμετοχή της στην ευλογημένη αυτή προσφορά, η οποία φανερώνει ότι ο μοναχισμός, όταν παραμένει πιστός στην αποστολή του, δεν κρατά τους θησαυρούς του για τον εαυτό του, αλλά τους μοιράζεται με την Εκκλησία και τον λαό του Θεού. Η ευλογημένη αυτή χειρονομία της αποτελεί έκφραση πνευματικής αρχοντιάς και έμπρακτης εκκλησιαστικής αγάπης.

Εύχομαι ο Κύριος να χαρίζει στην Οσιολογιωτάτη Γερόντισσα υγεία, δύναμη, μακροημέρευση και πλούσια καρποφορία στη μοναχική της διακονία, διά πρεσβειών του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και του Οσίου Αμφιλοχίου.

.

Ο ΚΟΜΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

Ιδιαιτέρως, όμως, επιθυμώ να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες προς τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π.Βαρθολομαίο, τον εκλεκτό φίλο και εκπρόσωπο του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής και κομιστή του ιερού λειψάνου.

Σεβαστέ και αγαπητέ πατέρα Βαρθολομαίε,
Σας υποδεχόμαστε με αισθήματα τιμής και αδελφικής αγάπης. Σας ευχαριστούμε διότι αναλάβατε αυτή την ιερή διακονία και γίνατε ο ευλογημένος σύνδεσμος μεταξύ της Πάτμου και του Κιλκίς. Δεν μεταφέρετε απλώς ένα ιερό κειμήλιο. Μεταφέρετε μία ευλογία, μία πνευματική παρακαταθήκη, μία μαρτυρία της αγιότητος και μία έκφραση της αγάπης της Πατμιακής αδελφότητος προς την τοπική

μας Εκκλησία. Η παρουσία σας σήμερα ανάμεσά μας είναι ιδιαίτερη τιμή και χαρά. Σας ευχαριστούμε για τον κόπο, την προθυμία, την υπακοή και την αγάπη με την οποία υπηρετείτε αυτή την αποστολή. Είθε ο Όσιος Αμφιλόχιος, του οποίου το ιερό λείψανο αξιωθήκατε να κομίσετε, να σας ανταποδίδει πλουσίως κάθε προσφορά και κάθε διακονία.

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΔΕΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΜΟΥ ΚΑΙ ΚΙΛΚΙΣ

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Η σημερινή ημέρα δεν αποτελεί απλώς ένα σημαντικό γεγονός στο εορτολόγιο της τοπικής μας Εκκλησίας. Αποτελεί ένα γεγονός πνευματικής και εκκλησιαστικής ιστορίας. Από σήμερα, η Πάτμος και το Κιλκίς συνδέονται με έναν ακόμη ιερό δεσμό. Ο τόπος της Αποκαλύψεως και η πόλη των Αγίων Πεντεκαίδεκα Μαρτύρων συναντώνται μέσα στην ίδια ευλογία.

Το ιερό λείψανο του Οσίου Αμφιλοχίου θα παραμείνει στον Ναό των Πολιούχων μας ως αδιάλειπτη μαρτυρία αυτής της πνευματικής κοινωνίας. Και θέλω να ευχηθώ ο Ναός αυτός να καταστεί ακόμη περισσότερο ένας τόπος προσευχής, μετανοίας, καταφυγής και πνευματικής αναγεννήσεως.

Να έρχονται εδώ οι γονείς και να προσεύχονται για τα παιδιά τους. Να έρχονται οι νέοι και να αναζητούν φως και προσανατολισμό. Να έρχονται οι άρρωστοι και οι δοκιμαζόμενοι και να βρίσκουν παρηγοριά. Να έρχονται οι πονεμένοι και οι πενθούντες και να αισθάνονται ότι δεν είναι μόνοι. Να έρχονται όλοι, με πίστη και ταπείνωση, και να αναπέμπουν τις δεήσεις τους προς τον Θεό, ζητώντας τις πρεσβείες των Αγίων Πεντεκαίδεκα Μαρτύρων και του Οσίου Αμφιλοχίου. Γιατί ο μεγαλύτερος θησαυρός μιας πόλεως δεν είναι τα υλικά της αγαθά, αλλά οι Άγιοί της, η πίστη της, η πνευματική της παράδοση και η ελπίδα της στον Θεό. Και εμείς, ως Εκκλησία, οφείλουμε να διαφυλάξουμε αυτόν τον θησαυρό και να τον παραδώσουμε αλώβητο στις επόμενες γενεές.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΜΙΑ ΕΥΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Σεβαστοί Πατέρες,
Αγαπητοί άρχοντες,
Ευλογημένε λαέ του Θεού,

Σήμερα η καρδιά μας γίνεται μία γέφυρα που ενώνει δύο ιερούς τόπους. Η Πάτμος μάς στέλνει μία ευλογία. Το Κιλκίς την υποδέχεται με ευγνωμοσύνη. Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, ο Ευαγγελιστής της αγάπης και της Αποκαλύψεως, ας ευλογεί την πνευματική αυτή κοινωνία. Ο Όσιος Χριστόδουλος, ο κτίτωρ της Μονής και προστάτης της ιεράς νήσου, ας πρεσβεύει για την ευλογημένη Πάτμο. Ο Όσιος Αμφιλόχιος, ο εν Πάτμω, ας γίνει ο μόνιμος και αγαπητός πνευματικός μας συνοδοιπόρος. Οι Άγιοι Πεντεκαίδεκα Μάρτυρες, οι ουράνιοι Πολιούχοι μας, ας εξακολουθήσουν να προστατεύουν την πόλη μας, να σκεπάζουν τον λαό μας και να πρεσβεύουν υπέρ της σωτηρίας όλων μας.

Και ας μη λησμονούμε ποτέ ότι η μεγαλύτερη τιμή προς τους Αγίους δεν είναι μόνον να προσκυνούμε τα ιερά τους λείψανα, αλλά να μιμούμεθα την αγία ζωή τους, να εφαρμόζουμε το Ευαγγέλιό τους και να γινόμαστε και εμείς, κατά το μέτρο των δυνάμεών μας, φορείς της αγάπης του Χριστού.

Και επιτρέψατέ μου, κλείνοντας, να απευθυνθώ νοερώς και στον αγαπημένο μου Γέροντα, τον μακαριστό Επίσκοπο Τράλλεων κυρό Ισίδωρο:

Γέροντά μου, από την ευλογημένη Πάτμο, εκεί όπου με δεχθήκατε ως δόκιμο μοναχό, από τις χειροτονίες του Διακόνου και του Πρεσβυτέρου έως το σημερινό Αρχιερατικό μου διακόνημα στο Κιλκίς, η πνευματική σας πατρική παρουσία παραμένει ζωντανή μέσα στην καρδιά μου.

Σήμερα, ένας ακόμη ευλογημένος δεσμός ενώνει τον τόπο της πνευματικής μου γεννήσεως με τον τόπο της Επισκοπικής μου διακονίας. Και από το Κιλκίς, με την ίδια ευγνωμοσύνη και την ίδια υιική αγάπη, εξακολουθώ να ζητώ την πατρική σας ευχή.

Είθε η ευχή όλων των Αγίων να συνοδεύει την πορεία της τοπικής μας Εκκλησίας.
Είθε η Χάρη του Θεού να σκεπάζει την πόλη του Κιλκίς και ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολή μας.
Είθε ο Όσιος Αμφιλόχιος ο εν Πάτμω να είναι πάντοτε ο αγαπημένος πνευματικός μας προστάτης.
Και είθε, υπό τη σκέπη των Αγίων Πεντεκαίδεκα Μαρτύρων και με τις πρεσβείες του Οσίου Αμφιλοχίου, να πορευόμαστε όλοι προς τον Χριστό, «τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτήν».

Καλώς ήλθατε, Άγιε του Θεού, Όσιε Αμφιλόχιε!
Καλώς ήλθατε στο Κιλκίς!
Καλώς ήλθατε στην Ιερά Μητρόπολη Πολυανής και Κιλκισίου!
Από σήμερα και εις τον αιώνα, η ευλογημένη παρουσία σας θα αγιάζει τον τόπο μας και θα ενώνει τις προσευχές μας με την αγιασμένη γη της Πάτμου.